

C.E.F. Weyse

B.S. Ingemann

*8 Morgen -og aftensange
for SAB*

Arrangeret for

sopran - alt - bas (tenor)

af

Jørgen Graven Nielsen

A Tempo

2020

Har du for få herrer i dit kor? Er det bøvl at besætte både bas og tenor? Så er denne udgivelse måske noget for jer?

Besætning: SAB

- Sopran: gode melodier, ikke for høj beliggenhed
- Alt: gode melodiske udfordringer, behagelig beliggenhed
- Bas (tenor): beliggenhed, som både tenorer og basser vil befinde sig godt med. Små ad libitum-tenorfraser ind imellem

Klaversats til indstudering og evt. akkompagnement under kornoderne.

Transponerede klaverstemmer på hjemmesiden.

C.E.F. Weyse/B.S. Ingemann
8 Morgen- og aftensange for SAB
Arr. Jørgen Graven Nielsen
ISMN 979-0-9001854-2-6

Trykt på genbrugspapir hos Lasertryk.dk

© A Tempo
Nørreled 10
DK-4300 Holbæk
www.atempomusik.dk
mail@atempomusik.dk

Svanemærket tryksag
5041 0826 LaserTryk.dk

Indhold:

Gud ske tak og lov	4
I østen stiger solen op	6
Lysets engel går med glans	8
Nu ringer alle klokker mod sky	10
Nu titte til hinanden	12
Nu vågne alle Guds fugle små	14
Bliv hos os, når dagen hælder	16
Dagen går med raske fjed	18

Ingemann Weyses *Morgensange for Børn* udkom i 1837 til brug ved det nyoprettede Prinsesse Caroline Amalies asyl for børn, den første danske friskole. I 1838 udkom *Syv Aftensange*. Sangene er såkaldte romancer, med et større vingefang end visemelodier, men enklere end romantiske lieder, og derfor meget velegnede til kor.

Satserne er beregnet på kor, der ikke har herrer nok til at besætte både tenor og bas. Sværhedsgraden er let til middel, og satserne er arrangeret med gode melodiske passager for både alt og bas.

Besætningen er SAB: sopran - alt - bas (tenor).

Basstemmens ambitus gør, at den kan synges af både tenorer og basser. Ofte er der indlagt en lille ad libitum-tenorfrase, der gør særligt slutkadencerne mere fyldige. Desuden er basstemmen visse steder forsynet med stiknoder, som kan synges af tenorer. Husk dog at få basstemmen repræsenteret i kadencerne.

Weyses romancemelodier byder på fine udfordringer for korets sopranner, der vil erfare, at melodierne er ganske krævende ind imellem. Melodierne ligger i et leje, som vil passe de fleste.

Den noterede klaverstemme kan bruges til indstudering og evt. akkompagnement.

Sangene kan naturligvis transponeres, og man kan hente transponerede klaverstemmer - i syngevenlige nabo-toner - på www.atempomusik.dk/klaverstemmer.

Satserne er ikke forsynet med dynamiske angivelser. Korlederens præferencer er enklest at notere i noderne, hvis der ikke står noget i forvejen.

Der er noteret tekst til 3-4 vers under noderne. Disse vers skal ses som forslag til et sammenhængende og meningsfyldt uddrag til brug ved koncert etc. Alle de i højskolesangbogen anvendte vers er desuden trykt ved siden af noderne, så hvis man ønsker at anvende flere/andre vers, kan dette let gøres. Vær blot opmærksom på, at A og B ind imellem udelader dele af teksten.

Arbejdet med SAB-satser udgør en udfordring for arrangøren, som visse steder må ty til stemmeføringmæssige kompromiser, som ikke stemmer helt overens med gængse konventioner i koralharmonisering, men som til gengæld gør satserne velklingende og sangbare.

Sangene er en del af en række satser, som jeg skrev under coronakrisen i foråret 2020.

Gud ske tak og lov

C.E.F. Weyse 1837

B.S. Ingemann 1837

Arr. Jørgen Graven Nielsen 27.4.2020

Sopran

1. Gud ske tak og lov! — Vi så dej - ligt sov, — bar - net lå med var - me kind på
2. Med hin glans fra sky — kom der lys i by, — kom der glimt af sol i al - le
3. Ej den mind - ste mus — sav - ner tag og hus; — fat - tigst spur - ve - un - ge har sin
4. Ly - stig ha - nen gol, — hil - sed glad Guds sol; — for hver sjæl er lys og lyst op -

Alt

1. Gud ske tak og lov! — Vi så dej - ligt sov, — bar - net lå med var - me kind på
2. Med hin glans fra sky — kom der lys i by, — kom der glimt af sol i al - le
3. Ej den mind - ste mus — sav - ner tag og hus; — fat - tigst spur - ve - un - ge har sin
4. Ly - stig ha - nen gol, — hil - sed glad Guds sol; — for hver sjæl er lys og lyst op -

Bas (tenor)

1. Gud ske tak og lov! — Vi så dej - ligt sov, bar - net lå med var - me kind på
2. Med hin glans fra sky — kom der lys i by, kom der glimt af sol i al - le
3. Ej den mind - ste mus — sav - ner tag og hus; fat - tigst spur - ve - un - ge har sin
4. Ly - stig ha - nen gol, — hil - sed glad Guds sol; for hver sjæl er lys og lyst op -

Piano*

* Til indstudering og evt. akkompagnement

7

S

pu - den. — Nu som fug - len frisk! — Rask som ha - vets fisk! —
sjæ - le. — Al - le ha - ner gol, — hil - sed glad Guds sol, —
re - de. — Ej den mind - ste fugl — sav - ner ly og skjul; —
run - det. — Nu som fug - len frisk! — Rask som ha - vets fisk! —

A

pu - den. — Nu som fug - len frisk! Rask — som ha - vets fisk! —
sjæ - le. — Al - le ha - ner gol, hil - sed glad Guds sol, —
re - de. — Ej den mind - ste fugl sav - ner ly og skjul; —
run - det. — Nu som fug - len frisk! Rask — som ha - vets fisk! —

B

pu - den. — Nu — som fug - len frisk! Rask — som ha - vets fisk! Mor -
sjæ - le. — Al - le ha - ner gol, hil - sed glad Guds sol, al -
re - de. — Ej — den mind - ste fugl sav - ner ly og skjul; vi —
run - det. — Nu — som fug - len frisk! Rask — som ha - vets fisk! Vi —

13

S
 Mor - gen - so - len tit - ter gen - nem ru - den.
 al - le væv - re tun - ger små - fik mæ - le.
 vi skal hel - ler ej om fri - sted le - de.
 Vi har kær - lig - heds - a - sy - let fun - det.

A
 Mor - gen - so - len tit - ter gen - nem ru - den.
 al - le væv - re tun - ger små - fik mæ - le.
 vi skal hel - ler ej om fri - sted le - de.
 Vi har kær - lig - heds - a - sy - let fun - det.

B
 - gen - so - len tit - ter gen - nem ru - den.
 - le væv - re tun - ger små - fik mæ - le.
 - skal hel - ler ej om fri - sted le - de.
 - har kær - lig - heds - a - sy - let fun - det.

1. Gud ske tak og lov!
 Vi så dejligt sov,
 barnet lå med varme kind på puden.
 Nu som fuglen frisk!
 Rask som havets fisk!
 Morgensolen titter gennem ruden.

2. Med hin glans fra sky
 kom der lys i by,
 kom der glimt af sol i alle sjæle.
 Alle haner gol,
 hilsende glad Guds sol,
 alle vævre tunger små fik mæle.

3. Ej den mindste mus
 savner tag og hus;
 fattigst spurveunge har sin rede.
 Ej den mindste fugl
 savner ly og skjul;
 vi skal heller ej om fristed lede.

4. Lystig hanen gol,
 hilsende glad Guds sol;
 for hver sjæl er lys og lyst oprundet.
 Nu som fuglen frisk!
 Rask som havets fisk!
 Vi har kærligheds-asylet fundet.

I østen stiger solen op

C.E.F. Weyse 1837

B.S. Ingemann 1837

Arr. Jørgen Graven Nielsen 17.4.2020

Diskant på udvalgte vers (vokal eller instrumental)

Diskant

Oh

Sopran

1. I ø - sten sti - ger so - len op: Den spre - der guld på sky, går
 5. Og med Guds sol ud - går fra øst en him - melsk glans på jord, et
 7. Du so - les sol fra Bet - le - hem! Hav tak og lov og pris for

Alt

1. I ø - sten sti - ger so - len op: Den spre - der guld på sky, går
 5. Og med Guds sol ud - går fra øst en him - melsk glans på jord, et
 7. Du so - les sol fra Bet - le - hem! Hav tak og lov og pris for

Bas (tenor)

1. I ø - sten sti - ger so - len op: Den spre - der guld på sky, går
 5. Og med Guds sol ud - går fra øst en him - melsk glans på jord, et
 7. Du so - les sol fra Bet - le - hem! Hav tak og lov og pris for

Piano*

* Til indstudering og evt. akkompagnement

5

D

oh

S

o - ver hav og bjer - ge - top, går o - ver land og by.
 glimt fra Pa - ra - di - sets kyst, hvor li - vets a - bild gror.
 hvert et glimt fra ly - sets hjem og fra dit Pa - ra - dis!

A

o - ver hav og bjer - ge - top, går o - ver land og by.
 glimt fra Pa - ra - di - sets kyst, hvor li - vets a - bild gror.
 hvert et glimt fra ly - sets hjem og fra dit Pa - ra - dis!

B

o - ver hav og bjer - ge - top, går o - ver land og by.
 glimt fra Pa - ra - di - sets kyst, hvor li - vets a - bild gror.
 hvert et glimt fra ly - sets hjem og fra dit Pa - ra - dis!

1. I østen stiger solen op:
Den spreder guld på sky,
går over hav og bjergetop,
går over land og by.

2. Den kommer fra den favre kyst,
hvor Paradiset lå;
den bringer lys og liv og lyst
til store og til små.

3. Den hilser os endnu så smukt
fra Edens morgenrød,
hvor træet stod med evig frugt,
hvor livets væld udflød.

4. Den hilser os fra lysets hjem,
hvor størst Guds lys oprandt
med stjernen over Betlehem,
som østens vise fandt.

5. Og med Guds sol udgår fra øst
en himmelsk glans på jord,
et glimt fra Paradisets kyst,
hvor livets ånd gror.

6. Og alle stjerner neje sig,
hvor østens sol går frem:
den synes dem hin stjerne lig,
der stod ved Betlehem.

7. Du soles sol fra Betlehem!
Hav tak og lov og pris
for hvert et glimt fra lysets hjem
og fra dit Paradis!

Lysets engel går med glans

C.E.F. Weyse 1837

B.S. Ingemann 1837

Arr. Jørgen Graven Nielsen 24.4.2020

Sopran

1. Ly - sets en - gel går med glans gen - nem him - mel - por - te.
2. Sol går o - ver ver - den ud med Guds lys i ø - je:
6. Os har og vor Her - re kær: in - gen sjæl han glem - mer;

Alt

1. Ly - sets en - gel går med glans gen - nem him - mel - por - te.
2. Sol går o - ver ver - den ud med Guds lys i ø - je:
6. Os har og vor Her - re kær: in - gen sjæl han glem - mer;

Bas (tenor)

1. Ly - sets en - gel går med glans gen - nem him - mel - por - te.
2. Sol går o - ver ver - den ud med Guds lys i ø - je:
6. Os har og vor Her - re kær: in - gen sjæl han glem - mer;

Piano*

* Til indstudering og evt. akkompagnement

5

S

For Guds en - gels strå - le - krans flyg - ter al - le nat - tens skyg - ger sor - te.
Se! Vor Her - res sen - de - bud går på gyld - ne sky - er i det hø - je.
i hvert sol - glimt Gud er nær og vor gla - de mor - gen - sang for - nem - mer.

A

For Guds en - gels strå - le - krans flyg - ter al - le nat - tens skyg - ger sor - te.
Se! Vor Her - res sen - de - bud går på gyld - ne sky - er i det hø - je.
i hvert sol - glimt Gud er nær og vor gla - de mor - gen - sang for - nem - mer.

B

For Guds en - gels strå - le - krans flyg - ter nat - tens skyg - ger sor - te.
Se! Vor Her - res sen - de - bud går på sky - er i det hø - je.
i hvert sol - glimt Gud er nær og vor mor - gen - sang for - nem - mer.

1. Lysets engel går med glans
gennem himmelporte.
For Guds engels strålekrans
flygter (alle) nattens skygger sorte.

2. Sol går over verden ud
med Guds lys i øje:
Se! Vor Herres sendebud
går på (gyldne) skyer i det høje.

3. Englen spreder over jord
glansen fra Guds Himmel;
i sin kåbes stråleflor
favner (han al) verdens glade vrimmel.

4. Sol ser ind i slot og vrå,
ser på drot og tigger,
ser til store, ser til små,
(kysser) barnet, som i vuggen ligger.

5. Os han også favne vil,
englen i det høje;
os han også smiler til,
englen (med Guds) Himmel-glans i øje.

6. Os har og vor Herre kær:
ingen sjæl han glemmer;
i hvert solglimt Gud er nær
og vor (glade) morgensang fornemmer.

Bas synger ikke teksten i parentes (linje 4)

Nu ringer alle klokker mod sky

C.E.F. Weyse 1837

B.S. Ingemann 1837

Arr. Jørgen Graven Nielsen 23.4.2020

Sopran

1. Nu rin - ger al - le klok-ker mod sky; det ki - mer i fjer - ne ri - ger. Hver
2. Det to - ner med lov og pris og bøn fra jord mod Pa-ra-dis - ha - ven: Det
4. Al ver - dens glæ-de be - gra - vet lå; nu fry - des vi al - le da - ge: Den
7. Guds børn skal hol-de med eng - le bøn med ju - bel i Pa-ra-dis - ha - ven. Det

Alt

1. Nu rin - ger al - le klok-ker mod sky; det ki - mer i fjer - ne ri - ger. Hver
2. Det to - ner med lov og pris og bøn fra jord mod Pa-ra-dis - ha - ven: Det
4. Al ver - dens glæ-de be - gra - vet lå; nu fry - des vi al - le da - ge: Den
7. Guds børn skal hol-de med eng - le bøn med ju - bel i Pa-ra-dis - ha - ven. Det

Bas (tenor)

1. Nu rin - ger al - le klok-ker mod sky; det ki - mer i fjer - ne ri - ger. Hver
2. Det to - ner med lov og pris og bøn fra jord mod Pa-ra-dis - ha - ven: Det
4. Al ver - dens glæ-de be - gra - vet lå; nu fry - des vi al - le da - ge: Den
7. Guds børn skal hol-de med eng - le bøn med ju - bel i Pa-ra-dis - ha - ven. Det

Piano*

* Til indstudering og evt. akkompagnement

S

5
søn - dag mor - gen højt på ny stor glæ - de mod Him - len sti - ger.
var en søn - dag mor - gen skøn, vor frel - ser stod op af gra - ven.
glæ - de, søn - dags - so - len så, den har i ver - den ej ma - ge.
var en søn - dag mor - gen skøn, vor frel - ser stod op af gra - ven.

A

søn - dag mor - gen højt på ny stor glæ - de mod Him - len sti - ger.
var en søn - dag mor - gen skøn, vor frel - ser stod op af gra - ven.
glæ - de, søn - dags - so - len så, den har i ver - den ej ma - ge.
var en søn - dag mor - gen skøn, vor frel - ser stod op af gra - ven.

B

søn - dag mor - gen højt på ny stor glæ - de mod Him - len sti - ger.
var en søn - dag mor - gen skøn, vor frel - ser stod op af gra - ven.
glæ - de, søn - dags - so - len så, den har i ver - den ej ma - ge.
var en søn - dag mor - gen skøn, vor frel - ser stod op af gra - ven.

1. Nu ringer alle klokker mod sky;
det kimer i fjerne riger.
Hver søndag morgen højt på ny
stor glæde mod Himlen stiger.

2. Det toner med lov og pris og bøn
fra jord mod Paradis-haven:
Det var en søndag morgen skøn,
vor frelser stod op af graven.

3. For os han i gravens dyb steg ned,
han gik til de dødes rige.
Til livet med stor herlighed
han ville for os opstige.

4. Al verdens glæde begravet lå;
nu frydes vi alle dage:
Den glæde, søndagssolen så,
den har i verden ej mage.

5. Der sad en engel på gravens sten
blandt liljer i urtehaven;
han peged med sin palmegren,
hvor Jesus stod op af graven.

6. Og der blev glæde på jorderig
lig glæden i engles Himmel:
Livskongen løfter op med sig
til livet sin børnevrimmel.

7. Guds børn skal holde med engle bøn
med jubel i Paradis-haven.
Det var en søndag morgen skøn,
vor frelser stod op af graven.

Nu titte til hinanden

C.E.F. Weyse 1837
B.S. Ingemann 1837
Arr. Jørgen Graven Nielsen 26.4.2020

Sopran

1. Nu tit - te til hin - an - den de fav - re blom - ster små, de mun - tre
2. Den kæ - re Gud og Ska - ber den mind - ste orm er nær: han fø - der
6. O du, som os vel - sig - ned og tog i favn de små, en mor - gen

Alt

1. Nu tit - te til hin - an - den de fav - re blom - ster små, de mun - tre
2. Den kæ - re Gud og Ska - ber den mind - ste orm er nær: han fø - der
6. O du, som os vel - sig - ned og tog i favn de små, en mor - gen

Bas (tenor)

1. Nu tit - te til hin - an - den de fav - re blom - ster små, de mun - tre
2. Den kæ - re Gud og Ska - ber den mind - ste orm er nær: han fø - der
6. O du, som os vel - sig - ned og tog i favn de små, en mor - gen

Piano*

* Til indstudering og evt. akkompagnement

6

S

fug - le kal - de på hver - an - dre; nu al - le jor - dens børn de - res øj - ne op -
fugl og mar - kens lil - je klæ - der; dog men - ne - ske - nes børn har han al - ler - mest
se vi dig i Pa - ra - di - set; du lær - te os til Gud vo - re øj - ne op -

A

fug - le kal - de på hver - an - dre; oh øj - ne op -
fugl og mar - kens lil - je klæ - der; oh al - ler - mest
se vi dig i Pa - ra - di - set; oh øj - ne op -

B

fug - le kal - de på hver - an - dre; nu al - le jor - dens børn de - res øj - ne op -
fugl og mar - kens lil - je klæ - der; dog men - ne - ske - nes børn har han al - ler - mest
se vi dig i Pa - ra - di - set; du lær - te os til Gud vo - re øj - ne op -

12

S
slå, nu sneg - len med hus på ryg vil van - dre.
kær, Gud ån - der på ø - jet, når det græ - der.
slå, e - vin - de - lig væ - re du lov - pri - set!

A
slå, nu sneg - len med hus på ryg vil van - dre.
kær, Gud ån - der på ø - jet, når det græ - der.
slå, e - vin -de - lig væ - re du lov - pri - set!

B
slå, _____ med hus på ryg vil van - dre.
kær, _____ på ø - jet, når det græ - der.
slå, _____ væ - re du lov - pri - set!

1. Nu titte til hinanden de favre blomster små,
de muntre fugle kalde på hverandre;
nu alle jordens børn deres øjne opslå, (A: *oh - øjne opslå*)
nu sneglen med hus på ryg vil vandre. (B: *med hus på ryg vil vandre*)

2. Den kære Gud og Skaber den mindste orm er nær:
han føder fugl og mærkens lilje klæder;
dog menneskenes børn har han allermest kær, (A: *oh - allermest kær*)
Gud ånder på øjet, når det græder. (B: *på øjet, når det græder*)

3. Guds Søn var selv et barn, og på krybbestrå han lå,
hans vugge stod på jord foruden gænge.
Guds Himmeriges fryd har han lovet de små (A: *oh - lovet de små*)
og blomster fra Paradisets enge. (B: *og Paradisets enge*)

4. Guds Søn har os så kær, han er børnevenden stor,
han bærer barnet op til Gud på armen;
han storm og hav betvang, da han vandred på jord, (A: *oh - vandred på jord*)
men børnene leged ham ved barmen. (B: *le-e-ged ham ved barmen*)

5. O du, som os velsigned og tog i favn de små,
en morgen se vi dig i Paradiset;
du lærte os til Gud vore øjne opslå, (A: *oh - øjne opslå*)
evindeligt være du lovpriset! (B: *væ-æ-re du lovpriset*)

Nu vågne alle Guds fugle små

C.E.F. Weyse 1837

B.S. Ingemann 1837

Arr. Jørgen Graven Nielsen 25.4.2020

Sopran

1. Nu våg - ne al - le Guds fug - le små, de fly - ve fra re - den og
2. Nu kvid - rer sva - len på kir - ke - tag og spur - ven ved men - ne - skers
3. Små - fug - le - nes sang - vor Her - re for - står, han ken - der hver sjæl i sit
4. Os ser - du og - så, du kæ - re Gud! du hø - rer vor røst i din

Alt

1. Nu våg - ne al - le Guds fug - le små, de fly - ve fra re - den og
2. Nu kvid - rer sva - len på kir - ke - tag og spur - ven ved men - ne - skers
3. Små - fug - le - nes sang - vor Her - re for - står, han ken - der hver sjæl i sit
4. Os ser - du og - så, du kæ - re Gud! du hø - rer vor røst i din

Bas (tenor)

1. Nu våg - ne al - le Guds fug - le små de fly - ve fra re - den og
2. Nu kvid - rer sva - len på kir - ke - tag og spur - ven ved men - ne - skers
3. Små - fug - le - nes sang - vor Her - re for - står, han ken - der hver sjæl i sit
4. Os ser - du og - så, du kæ - re Gud! du hø - rer vor røst i din

Piano*

* Til indstudering og evt. akkompagnement

4

S

sjun - ge; de pri - se vor Her - re, så godt de for - må: de tak - ke for
hu - se; de syn - ge: God - mor - gen! de syn - ge: God - dag! De syn - ge: Guds
ri - ge; de fat - ti - ges lov - sang han ik - ke for - smår, han ser, hvad de
Him - mel; når fug - le - ne flag - re af re - der - ne ud, du hø - rer små -

A

sjun - ge; de pri - se vor Her - re, så godt de for - må: de tak - ke for
hu - se; de syn - ge: God - mor - gen! de syn - ge: God - dag! De syn - ge: Guds
ri - ge; de fat - ti - ges lov - sang han ik - ke for - smår, han ser, hvad de
Him - mel; når fug - le - ne flag - re af re - der - ne ud, du hø - rer

B

**

sjun - ge; de pri - se vor Her - re, så godt de for - må: de tak - ke for
hu - se; de syn - ge: God - mor - gen! de syn - ge: God - dag! De syn - ge: Guds
ri - ge; de fat - ti - ges lov - sang han ik - ke for - smår, han ser, hvad de
Him - mel; når fug - le - ne flag - re af re - der - ne ud, du hø - rer

8

S

li - vet og ly - set med fløj - ten - de tun - ge.
 fred! Gud ske lov! og i luf - ten hen - su - se.
 mål - lø - se skab - nin - ger al - le vil si - ge.
 bør - ne - nes pris i din jub - len - de vrim - mel.

A

ke _____ for ly - set med fløj - ten - de tun - ge.
 Gud _____ ske lov! og i luf - ten hen - su - se.
 mål - lø - se skab - nin - ger al - le vil si - ge.
 bør - ne - nes pris i din jub - len - de vrim - mel.

B

ke _____ for ly - set med fløj - ten - de tun - ge.
 Gud _____ ske lov! og i luf - ten hen - su - se.
 mål - lø - se skab - nin - ger al - le vil si - ge.
 bør - ne - nes pris i din jub - len - de vrim - mel.

1. Nu vågne alle Guds fugle små,
 de flyve fra reden og sjunge;
 de prise vor Herre, så godt de formå:
 de takke for (livet og) lyset med fløjtende tunge.

2. Nu kvidrer svalen på kirketag
 og spurven ved menneskers huse;
 de synge: Godmorgen! de synge: Goddag!
 De synge: (Guds fred!) Gud ske lov! og i luften hensuse.

3. Småfuglernes sang vor Herre forstår,
 han kender hver sjæl i sit rige;
 de fattiges lovsang han ikke forsmår,
 han ser, hvad de målløse skabninger alle vil sige.

4. Os ser du også, du kære Gud!
 du hører vor røst i din Himmel;
 når fuglene flagre af rederne ud,
 du hører (små)børnenes pris i din jublende vrimmel.

Alt og Bas synger ikke teksten i parentes (linje 4)

Bliv hos os, når dagen hælder

C.E.F. Weyse 1838

B.S. Ingemann 1838

Arr. Jørgen Graven Nielsen 29.4.2020

Sopran

1. Bliv hos os, når da - gen hæl - der, du kæ - re Fa - der og Gud! Bliv
2. Hen - spred o - ver dal og hø - je dit stjer - ne - klæ - de - bons flig; så
5. Bliv hos os, når da - gen hæl - der, du kæ - re Fa - der og Gud! og

Alt

1. Bliv hos os, når da - gen hæl - der, du kæ - re Fa - der og Gud! Bliv
2. Hen - spred o - ver dal og hø - je dit stjer - ne - klæ - de - bons flig; så
5. Bliv hos os, når da - gen hæl - der, du kæ - re Fa - der og Gud! og

Bas (tenor)

1. Bliv hos os, når da - gen hæl - der, du kæ - re Fa - der og Gud! Bliv hos os, når
2. Hen - spred o - ver dal og hø - je dit stjer - ne - klæ - de - bons flig; så luk - ker vi
5. Bliv hos os, når da - gen hæl - der, du kæ - re Fa - der og Gud! og Pa - ra - dis -

Piano*

* Til indstudering og evt. akkompagnement

5

S

hos os, når mør - ket væl - der af nat - tens slu - ser ud!
luk - ker vi trygt vort ø - je og slum - rer sødt hos dig.
Pa - ra - dis - ly - set væl - der af nat - tens slu - ser ud.

A

hos os, når mør - ket væl - der af nat - tens slu - ser ud!
luk - ker vi trygt vort ø - je og slum - rer sødt hos dig.
Pa - ra - dis - ly - set væl - der af nat - tens slu - ser ud.

B

mør - ket væl - der af nat - tens slu - ser ud!
trygt vort ø - je og slum - rer sødt hos dig.
ly - set væl - der af nat - tens slu - ser ud.

1. Bliv hos os, når dagen hælder,
du kære Fader og Gud!
Bliv hos os, når mørket vælder
af nattens sluser ud!

2. Henspred over dal og høje
dit stjerne-klædebons flig;
så lukker vi trygt vort øje
og slumrer sødt hos dig.

3. Bliv hos os, og vi vil drømme
om englebørnens fred;
din Ånd gennem Himmel-strømme
vil suse til os ned.

4. Og Kongen i livets rige
vil favne alle de små.
På englenes Himmel-stige
skal barnesjæle gå.

5. Bliv hos os, når dagen hælder,
du kære Fader og Gud!
og Paradis-lyset vælder
af nattens sluser ud.

Prøveeksemplar kun til studiebrug

Dagen går med raske fjed

C.E.F. Weyse 1838

B.S. Ingemann 1838

Arr. Jørgen Graven Nielsen 28.4.2020

Sopran

1. Da - gen går med ra - ske fjed, da - gens børn må i - le.
2. Lyk - ken gæk - ker sto - re, små, le - ger med guld - ter - ning;
6. Lad ved dag kun op og ned lyk - kens ter - ning rul - le!

Alt

1. Da - gen går med ra - ske fjed, da - gens børn må i - le.
2. Lyk - ken gæk - ker sto - re, små, le - ger med guld - ter - ning;
6. Lad ved dag kun op og ned lyk - kens ter - ning rul - le!

Bas (tenor)

1. Da - gen går med ra - ske fjed, da - gens børn må i - le.
2. Lyk - ken gæk - ker sto - re, små, le - ger med guld - ter - ning;
6. Lad ved dag kun op og ned lyk - kens ter - ning rul - le!

Piano*

* Til indstudering og evt. akkompagnement

5

S

Af - ten - rø - den brin - ger fred, nat - tens stjer - ner hvi - le.
lyk - ke - ligst at hvi - le på er fuld - end - te ger - ning.
Fandt ved kvæld kun sjæ - len fred, gik det, som det skul - le.

A

Af - ten - rø - den brin - ger fred, nat - tens stjer - ner hvi - le.
lyk - ke - ligst at hvi - le på er fuld - end - te ger - ning.
Fandt ved kvæld kun sjæ - len fred, gik det, som det skul - le.

B

Af - ten - rø - den brin - ger fred, nat - tens stjer - ner hvi - le.
lyk - ke - ligst at hvi - le på er fuld - end - te ger - ning.
Fandt ved kvæld kun sjæ - len fred, gik det, som det skul - le.

1. Dagen går med raske fjed,
dagens børn må ile.
Aftenrøden bringer fred,
nattens stjerner hvile.

2. Lykken gækker store, små,
leger med guldterning;
lykkeligst at hvile på
er fuldendte gerning.

3. Lidt dog store, mindre små
kan til gavns fuldbringe;
viljen ser vor Herre på,
giver kraften vinge.

4. Lykkens lunefulde spil
leger ej med sjæle:
Alting føjes, som Gud vil;
her er trygt at dvæle.

5. Blomst skal bære frugt engang,
høst skal følge sommer.
Dag er ej så travl og lang,
aftenstund dog kommer.

6. Lad ved dag kun op og ned
lykkens terning rulle!
Fandt ved kvæld kun sjælen fred,
gik det, som det skulle.

Prøveeksemplar - kun til studiebrug

www.atempomusik.dk